

“Reconstituirea” unei cariere muzicale

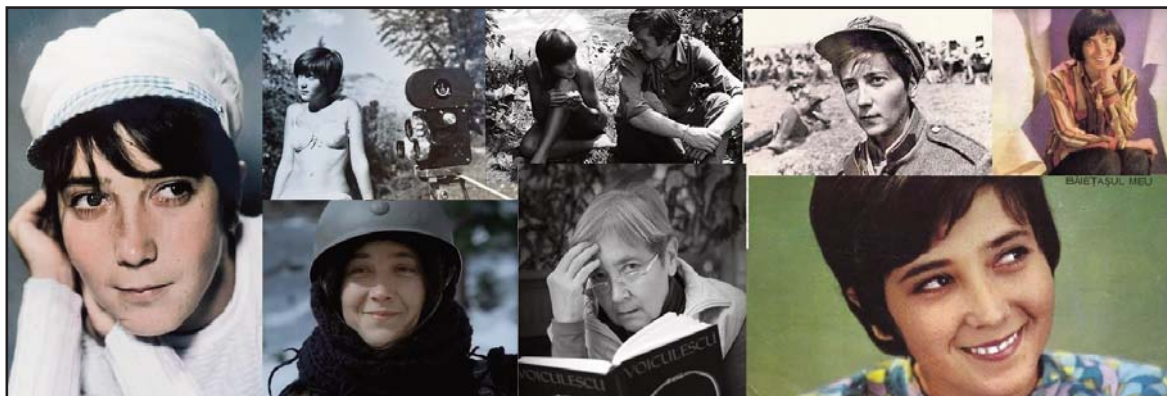
Absolventă a Conservatorului “Ciprian Porumbescu”, Ileana Popovici a avut, firească, o carieră incipientă legată de muzică, fiind cea care a apropiat publicul de la noi de bossanova sud-americană, prin interpretări de mare rafinament. O regăsim în această postură, alături de Puica Igiroșanu, pe un disc Electrecord. Ca o paranteză, aceasta din urmă (poate v-o amintiți din piese de jazz sau din tema la “Un film cu o fată fermecătoare”) s-a călugărit în Anglia și apoi în Franța, numindu-se acum Maica Anastasia... Legat de muzica lui Richard Oschanitzky, pe care Ileana Popovici a

Alături de Adrian Enescu, Radmila Popovici, Alexandru Pârlea

reactualizat-o prin câteva apariții discografice remarcabile, în acest demers l-a avut alături pe muzicianul de jazz Nicolas Simion și pe sora vitregă a lui “Rici”, stabilită la New York. Cum spuneam, în “reconstituirea” de față, pornind de la titlul celebrului film care a impus-o și ca actriță, cariera sa artistică a fost în primă parte legată de muzică, cu înregistrări ale unor compoziții de Oschanitzky, Paul Urmuzescu, Florian Lungu, Johnny Răducanu (“Iubirea cea mare”), Adrian Enescu, între acestea fiind și un

duet cu Mircea Baniciu. În filmul “Zile fierbinți” joacă, dar și cântă bossanove scrise de Radu Goldiș, iar într-un alt film, “Parașutiștii”, a cântat tema muzicală, care din păcate nu se mai găsește... La un moment dat a făcut

parte dintr-un trio vocal, “Aurora”, realizând partituri de “backing” pentru Horia Moculescu sau Nancy Brandes, între alții. A doua etapă majoră a fost legată de film, cu roluri memorabile în pelicule cum ar fi, înafara celor deja amintite, “Filip cel bun”, “Războiul de independență”, “Pentru patrie”, “Suta de lei”, “Zodia Fecioarei”, “Prea mic pentru un război atât de mare”, sub bagheta regizorilor Lucian Pintilie, Sergiu Nicolaescu, Dan Pița, Mircea Săucan, Radu Gabrea, debutul pe marele ecran având loc în 1967, într-un film al lui Manole Marcus. Memorabilă a fost alegerea Ilenei pentru rolul de

neuitat din “Reconstituirea” (interzis la... 2 săptămâni de la lansare!): Lucian Pintilie a văzut-o cântând într-o emisiune la TVR, a sunat-o pe regizoarea secundă, Edith Mandel, spunându-i să se uite la televizor și s-o cheme la probe pe fata cu părul scurt care cânta. Dar până a deschis aparatul regizoarea, cânta Mihaela Mihai, pe care a invitat-o la probe! Pintilie, însă, a reacționat pe loc: “Nu aceasta este fata!” și nu s-a lăsat până n-a găsit-o tocmai la mare, de unde a chemat-o printr-un anunț la Radio Vacanța! A fost, mărturisește, o perioadă fabuloasă, în care a legat prietenii cu Emil Botta, George Constantin, Ernest Maftei, George Mihăiță, Vladimir Găitan (alături de care a dat și proba de filmare). În fine, al treilea segment definitoriu al carierei sale este legat de TVR, unde a fost un om de bază în redacția Ilustrație Muzicală, cu realizări notabile la emisiuni diverse, spectacole, dar și cu colaborări... medaliat cu loturile naționale de gimnastică artistică și ritmică ale României. Cum părinții săi au venit de dincolo de Prut (tatăl a fost preot, iar mama - inginer agronom), în ultimii ani este nelipsită cu ajutoare pentru copiii din satul Baimaclia, bunicul dinspre mama fiind înmormântat în curtea bisericii de acolo, dar și pentru cei din Florișioaia, satul natal al tatălui ei. Considerată o “Cosânzeană” a filmului românesc, Ileana Popovici a fost extrem de apreciată și de specialiști, cunoscutul critic Valerian Sava vorbind despre “febricitatea privirii actriței Ileana Popovici”. La rândul lor, cineștii erau fascinați de “miracolul Ileana Popovici”, materializat printr-o naturalețe de nedefinit, uimitoare pentru o actriță fără studii de specialitate, care o apropie de Giulietta Masina, Jeanne Moreau sau Svetlana Toma, actrița din “Șatra” lui Emil Loteanu și Eugen Doga. Inefabilul acesta, aprecia cineva, își are sorgintea în aerul și pământul Basarabiei, de unde veniseră în țară, în epoca dramatică din timpul războiului, mai precis în 1940, părinții ei. Împreună cu mama sa cânta în strana bisericii păstorite de tată, în comuna Buturugeni (unde Ileana a păstrat casa părintească, jumătate de an locuind aici, jumătate la Sanremo, în Italia, unde s-a stabilit în 1997), la început mama ei fiind învățătoare, după care a urmat cursurile facultății de Agronomie, la București. Au fost ani grei, și Ileana nu se rușinează să-și amintească asta: a purtat paltonul surorii sale mai mari cu 6 ani, cunoscuta actriță Magda Popovici, până în anul I de Conservator...

Pentru cariera ei, covârșitoare a fost decizia mamei, decedată în 1998, care a afirmat răspicat: “Fata mea are voce, ureche muzicală și trebuie neapărat să fac ceva că să-i deschid un drum!”. Și a făcut, înscriind-o la Școala de muzică nr. 1 din București, de pe str. Principatele Unite, unde libertatea de la țară a dispărut brusc și dureros, în rigorile internatului... Tatăl, însă (decedat foarte devreme, în 1974), nu s-a împăcat niciodată cu statutul de actriță de film și de artistă în general, fiind șocat când a văzut-o în “Reconstituirea” în... costum de baie!

Intrarea la Conservator a însemnat de asemenea o poveste aparte. Cum părinții nu aveau bani să-i pună medietor, șansa ei s-a chemat familia Lucia Popescu (viitoarea mare realizatoare Radio era studentă pe atunci la Conservator) – Marin Moraru, buni prieteni cu Magda. Invitată de aceștia în vacanță, la Costinești, a fost convinsă de Lucia să dea examen la Conservator, a făcut dicteu cu aceasta pe plajă și a intrat a treia! La panoul cu lista admișilor se uitau după “boboacele” frumoase Cornel Fugaru, student în anul IV, și viitorul ei coleg de la Ilustrație Muzicală, de la TVR, Gabriel Purdea... Dar șansa ei în muzică, o recunoaște, s-a chemat Richard Oschanitzky, care i-a marcat destinul muzical, i-a croit drumul în muzică. În ce privește televiziunea, s-a angajat aici în 1966, dar abia după 1989 i s-a permis să apară “pe sticlă”, ca

realizatoare-prezentatoare, la emisiuni cum ar fi “Album duminical” sau “ Bună dimineața!”. Aici, în TVR, a lucrat cu mari profesioniști, Tudor Vornicu, Valeriu Lazarov, Ileana Pop, Simona Patraulea...

Ileana Popovici este “acasă” în studiourile de filmare sau de înregistrare, pe platourile TV, dar mai ales la Buturugeni, la țară, acolo unde a trăit cea mai frumoasă copilărie și unde se află mormintele părinților. Iar iarna este acasă la Sanremo, unde locuiește cu soțul ei, fiind o prezentă familiară, nelipsită, cu acreditare de presă, de la marele festival italian al muzicii ușoare, regăsind aici rădăcinile sale muzicale și pasiunea tinereții, micuța violonistă la o școală de muzică, avându-l drept coleg între alții pe compozitorul Ulpiu Vlad...

Octavian URULESCU

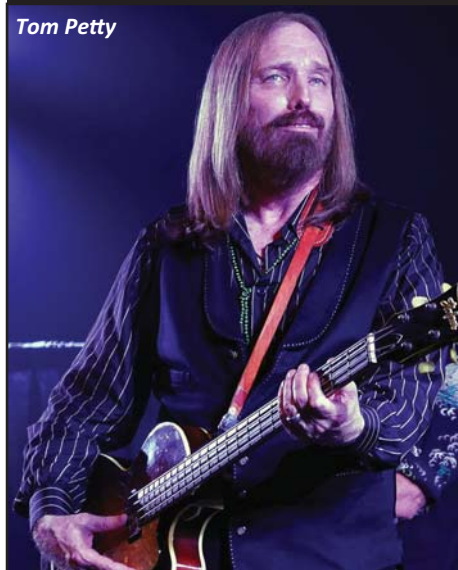
Despărțiri

Lucky Marinescu – Lucreția „Lucky” Marinescu (n. 1934, Cahul) s-a stabilit la Cluj, a urmat cursurile Dima”, secția canto, după care a lucrat la Teatrul de operetă, apoi la Teatrul “Constatin Tănase”, Teatrul „Ion Vasilescu” din București, teatre care făceau turnee în Europa. În 1968 după spectacol la Sala Olympia din Paris nu a mai revenit, dar a încercat să-și răpească fiul din țară cu ajutorul unui prieten. A fost prinsă la vama Giurgiu, a fost închisă 6 săptămâni, dar Ceaușescu a dispus eliberarea ei și a rămas în țară. A avut trei căsătorii: compozitorul Petre Mihăescu, Nicolae Goliceanu (au un băiat, Laurențiu, stabilit în SUA), iar în 1985 s-a căsătorit în S.U.A. cu Constantin Barbu. În 1996 se reîntoarce în România, împreună cu soțul său. În ultimii ani, Lucky Marinescu a condus “Clubul Pensionarilor fără vârstă” dedicându-se ajutorării acestei categorii sociale. Din anul 2006 a devenit și moderatoare la DDTV – “Show Lucky”, emisiune în direct, alături de scriitoarea Rodica Elena Lupu. În 2008 a lansat CD-urile: “Cuvinte de iubire” și “Nu mă uita, Lucky”, iar în 2002 a primit Diploma de Onoare în cadrul Galei Muzicii Ușoare Românești „O zi printre stele” a Ministerului Culturii și Cultelor.

Johnny Hallyday – “Elvis Presley” al francezilor a fost răpus de

cancerul la plămâni la 74 de ani. Are peste 100 de milioane de discuri vândute, a jucat în numeroase filme în cariera sa începută în 1960 și a fost făcut Chevalier of the Legion D’Honneur de președintele Jacques Chirac în 1997. Jean-Philippe Smet (nume real) decide să devină cântăreț după vizionarea unui film cu Presley în 1957 și rupe tradiția “chanson”-ului clasic francez introducând rock and roll-ul în Franța. Cu o energie uriașă, concerta non-stop dar ducea și o viață tumultuoasă. Brigitte Bardot a spus “Johnny este un monument. El este Franța”. Nu este de mirare că i s-au organizat funeralii naționale de o amploare nemaîntâlnită.

Ciudat, cu tot succesul său acasă, nu a reușit să se impună în teritoriile de limbă engleză. Publicația The USA Today l-a descris ca fiind “the greatest rock star you never heard of”.

Tom Petty – Thomas Earl Petty a fost un compozitor - multi-instrumentist - producător și actor american, liderul formației Tom Petty and the Heartbreakers. Imprimând solo sau cu formația a vândut 80 de milioane de discuri și a fost pus în galeria Rock and Roll Hall of Fame în 2001. Născut în 1950, părăsește liceul la 17 ani și înființează formația the Heartbreakers în 1976. În 1988 se asociază cu George Harrison în grupul the Travelin Wilburys alături de Bob Dylan, Roy Orbison, Jeff Lynne. Scoate un album solo în 1989, și reformează Petty and the Heartbreakers în 1991, încă un solo în 2006, urmat în 2014 de al 13-lea album cu formația - Hypnotic Eye - loc 1 în top Billboard 200. În 2017, the Heartbreakers încep “40th Anniversary Tour” la finalul căruia Pety este răpus de un infarct.

George Redburn Young – Născut în 1946, muzician, compozitor, producător australian (născut în Scoția dar emigrat cu familia). Component în anii 60 al formației the Easybeats, cu care a lansat marile hit-uri mondiale “Friday on My Mind” și “Love Is in the Air”. Împrenă cu colegul Harry Vanda devin primii producători ai celebrei formații de hard rock AC/DC, înființată de frații săi mai tineri Malcolm și Angus Young.

Dan CHIRIAC